

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Juli Capilla (*Coordinació i llibres*), Víctor Maceda,
Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i Xelo Tortosa
(*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Alex Milian, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan (Catalunya Nord),
Guillem Xacon (Franja de Ponent), Joan Lluís Ferrer
(Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sàez
(Lleida), Àlvar Vallés (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel Garcia, Josep Gifreu, Xavier
Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maite Insa, Gani
Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent
Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Gustau
Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan
Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu,
Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa
Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel,
Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Alicia Toledo,
Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
Manuel Valencia, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torras (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.
Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El túnel de Sóller és un dels més insegurs d'Europa. Sense sistema de ventilació ni d'alarma en cas d'incendi, sense mànegues d'aigua a pressió, sense vies de rescat, sense senyalització de les sortides d'emergència i sense recepció de ràdio, el túnel mallorquí no disposa de les mínimes mesures de seguretat per poder fer front a un incendi o a un accident greu. "És un sol tub estret i bidireccional". Així ho recull un estudi que realitza anualment i des de fa cinc anys el Reial Automòbil Club de Catalunya (RACC) sobre les condicions de seguretat en 26 túnels d'onze països europeus. En l'últim estudi realitzat, donat a conèixer la setmana passada, el túnel de Sóller ocupa l'últim lloc de la llista amb el qualificatiu de "molt insatisfactori".

Segons els responsables del RACC, sorprèn que un túnel construït fa tan sols sis anys estiga en aquestes condicions, ja que en el moment de construir-se ja es coneixien tècniques avançades. I no serà per falta de pressupost. El túnel de Sóller es va convertir en un forat sense fons: l'obra que havia de costar 4.000 milions de les antigues pessetes en va acabar costant el doble i tot per un recorregut de tres quilòmetres que uneixen la ciutat de Palma amb la localitat de Sóller. Un forat, a més, que va acabar destapant una trama de corrupció política que va esquitjar de ple el Partit Popular de les Balears, al capdavant del qual estava llavors Gabriel Canellas, que va dimitir al 1995 quan es va descobrir el pagament de comissions per l'adjudicació d'aquesta obra faraònica. Canellas es va assegurar al banc dels acusats per un delictes de prevaricació, del qual se'l va absoldre perquè el delictes havia prescrit. Però el seu llegat continua vigent i no sols continua costant diners als habitants de les Balears i als que les visiten (el peatge del túnel de Sóller és de 3,50 euros per als turismes de persones no residents i de 0,95 euros per als residents), sinó que a més resulta que és una rateta que pot resultar mortal en cas d'incendi o d'accident greu.

El que no és de rebut és que una economia, com la balear, que depèn gairebé per complet dels turistes que visiten les costes i que treballa de valent per consolidar-se com a destinació turística de qualitat, no puga oferir ni als seus habitants ni als que vénen de fora unes infraestructures modernes i segures. El túnel de Sóller va ser una gran estafa econòmica, en el seu moment, i ho continua sent encara avui dia. Entre els plans previstos per pal·liar totes les mancances s'ha donat prioritat a la col·locació de telèfons d'emergència i a la instal·lació de cables per a la ventilació que resistesquen les altes temperatures. Cada dia circulen per aquests tres quilòmetres de túnel 6.540 vehicles i fins ara no s'ha hagut de lamentar cap ensurt greu, però no ha estat gràcies a la planificació dels llavors responsables del PP al capdavant del Govern balear, ni dels empresaris que es van beneficiar d'aquesta gran obra pública. A ells, només se'ls ha d'agrair els esforços que van destinar a fer del túnel de Sóller el túnel de la vergonya.

Als nostres lectors

Fa vint i cinc anys Joan Pau II va ser nomenat papa, després del pontificat de trenta-tres dies de Joan Pau I. En el tema de portada analitzem les diverses cares de Joan Pau II, fem un repàs històric d'aquest càrrec, i assenyallem els possibles successors, a més d'explicar a fons quin és el procés actual per a l'elecció dels papes. A més, dins del mateix dossier fem referència a les relacions entre la Santa Seu i els Països Catalans, especialment Catalunya. No sols pel que fa a l'actualitat, encara amb moltes dades per conèixer de la diplomàcia vaticana i espanyola, sinó també pel que van ser aquestes relacions a principi del segle XX, gràcies a la publicació recent d'un recull de la correspondència del nunci de Madrid sobre la qüestió catalana entre el 1899 i el 1921 corresponent a l'Arxiu Secret Vaticà.

Oriol Cortacans